

ภาคผนวก

บทบัญญัติที่เกี่ยวข้องในการให้บริการฟื้นฟู สมรรถภาพทางจิต

สืบเนื่องมาจากการพัฒนากฎหมายและการกำหนดมาตรการช่วยเหลือผู้พิการได้เริ่มดำเนินการอย่างจริงจัง โดยองค์การสหประชาชาติ มาตั้งแต่ ค.ศ. 1955 และได้มีการปรับปรุงแก้ไข มาตรการต่าง ๆ เป็นลำดับมาเพื่อความเหมาะสม ปัจจุบันการฟื้นฟูและการช่วยเหลือคนพิการจะอยู่ ภายใต้หลักการของอนุสัญญาว่าด้วยการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพและการจ้าง (คนพิการ) 3 ฉบับ ฉบับที่ 1 เป็นอนุสัญญาที่จัดทำขึ้นในวันที่ 20 มิถุนายน ค.ศ. 1983 ฉบับที่ 2 เป็นอนุสัญญาที่จัดทำขึ้น ในวันที่ 22 มิถุนายน ค.ศ. 1955 ฉบับที่ 3 เป็นข้อเสนอแนะว่าด้วยการฟื้นฟูสมรรถภาพ ด้านอาชีพและการจ้าง (คนพิการ) ฉบับ ค.ศ. 1983 ดังมีรายละเอียดตามลำดับดังนี้

อนุสัญญาว่าด้วยการฟื้นฟูสมรรถภาพ ด้านอาชีพและการจ้าง (คนพิการ) เข้าทำงาน (ฉบับที่ 1)

ภาค 1 : คำจำกัดความและขอบข่าย

มาตรา 1

1. เพื่อจุดประสงค์ของอนุสัญญาฉบับนี้ คำว่า “คนพิการ” หมายความว่าบุคคลซึ่งโอกาสของเขาในการที่จะได้รับการจ้างเข้าทำงาน รักษาการงานให้คงไว้และก้าวหน้าในการงานที่เหมาะสมถูกบั่นทอนลงอย่างมากมาย สืบเนื่องมาจากความพิการทางร่างกายหรือทางใจที่ได้รับการรับรองอย่างถูกต้อง
2. เพื่อจุดประสงค์ของอนุสัญญาฉบับนี้ให้ประเทศสมาชิกแต่ละประเทศถือว่าจุดประสงค์ในการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพคือ เพื่อจะทำให้คนพิการสามารถได้รับการจ้างเข้าทำงานรักษาการให้คงไว้และก้าวหน้าไปในงานที่เหมาะสม และโดยวิธีนี้ส่งเสริมการรวมกลุ่มบุคคลเช่นว่านั้น เข้ามาหรือกลับเข้ามาอยู่ในสังคมต่อไป

3. บทบัญญัติของอนุสัญญาฉบับนี้ให้ประเทศสมาชิกแต่ละประเทศนำไปใช้โดยทาง
มาตรการที่เหมาะสมกับสภาพการณ์ของประเทศชาติ และสอดคล้องกับหลักปฏิบัติของประเทศชาติ

ภาค 2 : หลักการของนโยบายการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพและการจ้าง เข้าทำงานสำหรับคนพิการ

มาตรา 2

ให้ประเทศสมาชิกแต่ละประเทศจัดทำ ใช้และทบทวนนโยบายแห่งชาติว่าด้วยการฟื้นฟู
สมรรถภาพด้านอาชีพและการจ้างคนพิการเข้าทำงานโดยให้การทบทวนนั้นทำเป็นระยะ ๆ ทั้งนี้
ตามสภาพการณ์ หลักปฏิบัติและวิสัยที่จะทำได้ของประเทศนั้น ๆ

มาตรา 3

ให้นโยบายดังกล่าวนี้มีจุดมุ่งหมายอยู่ที่การประกันว่ามีการกำหนดมาตรการที่เหมาะสมใน
เรื่องการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพไว้พร้อมมูลสำหรับคนพิการทุกประเภท และส่งเสริมโอกาสทาง
ด้านการงานสำหรับคนพิการในตลาดแรงงานที่เปิดเผย

มาตรา 4

ให้นโยบายดังกล่าวนี้ตั้งอยู่บนหลักการเรื่องโอกาสที่เท่าเทียมกันระหว่างคนงานพิการ
และคนงานโดยทั่วไป ความเสมอภาคของโอกาสและการปฏิบัติต่อคนงานชายและหญิงที่พิการ
จะต้องได้รับการเคารพ มาตรการพิเศษที่แน่นอนที่มุ่งหมายเพื่อบรรลุความเสมอภาคในด้านโอกาส
และการปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพระหว่างคนงานพิการและคนอื่น ๆ จะต้องไม่ถือว่าเป็นการเลือก
ที่รักมักที่ชังต่อคนงานอื่น ๆ

มาตรา 5

ให้ทำการปรึกษาหารือกับองค์การที่เป็นตัวแทนของนายจ้างและคนงานเกี่ยวกับการปฏิบัติ
ตามนโยบายดังกล่าวนี้ ทั้งนี้รวมความไปถึงมาตรการที่จะดำเนินการเพื่อส่งเสริมความร่วมมือ
และการประสานงานระหว่างองค์กรของรัฐและของเอกชนที่ปฏิบัติงานในกิจกรรมฟื้นฟูสมรรถภาพ
ด้านอาชีพ ให้ทำการปรึกษาหารือกับองค์การตัวแทนของคนพิการและเพื่อคนพิการด้วยเช่นเดียวกัน

ภาค 3 : การดำเนินการในระดับชาติเพื่อการพัฒนาบริการฟื้นฟูสมรรถภาพ ด้านอาชีพและบริการจัดหางานให้แก่คนพิการ

ให้ประเทศสมาชิกแต่ละประเทศ โดยกฎหมายก็ดี หรือกฎข้อบังคับก็ดี หรือโดยวิธีการอื่นใดก็ดีที่สอดคล้องกับสภาพการณ์และหลักปฏิบัติของชาติ ดำเนินมาตรการซึ่งอาจจำเป็นเพื่อให้มีผลตามมาตรา 2, 3, 4, และ 5 ของอนุสัญญาฉบับนี้

มาตรา 7

ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีความรับผิดชอบเฉพาะพาดำเนินมาตรการโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อจัดให้มีและวัดผลบริการแนะแนวอาชีพ การฝึกอบรมอาชีพการจัดเข้าทำงาน การจ้างและบริการที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ เพื่อช่วยให้คนพิการสามารถได้รับการจ้างเข้าทำงาน รักษาการงานให้คงไว้และก้าวหน้าไปในการงาน ในกรณีที่เป็นไปได้และเหมาะสม ให้ใช้บริการที่มีอยู่เพื่อคนงานโดยทั่วไปโดยทำการปรับปรุงให้เหมาะสมตามความจำเป็น

มาตรา 8

ให้ดำเนินการมาตรการเพื่อส่งเสริมการจัดตั้งและการพัฒนาบริการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพและบริการจัดหางานให้แก่คนพิการในพื้นที่ชนบทและชุมชนที่อยู่ห่างไกล

มาตรา 9

ให้ประเทศสมาชิกแต่ละประเทศมีจุดมุ่งหมายในการรับประกันในเรื่องการฝึกอบรมและจัดให้มีที่ปรึกษาเกี่ยวกับการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพหรือคณะเจ้าหน้าที่ผู้ทรงคุณวุฒิอื่น ๆ ที่รับผิดชอบในการแนะแนวอาชีพ การฝึกอบรมอาชีพ การจัดเข้าทำงานและการจ้างคนพิการเข้าทำงาน

ภาค 4 : บัญญัติขั้นสุดท้าย

มาตรา 10

ให้ดำเนินการลงทะเบียนการลงนามให้สัตยาบันอย่างเป็นทางการต่ออนุสัญญาฉบับนี้ต่อผู้อำนวยการสำนักงานแรงงานระหว่างประเทศ

มาตรา 11

1. ให้อนุสัญญาฉบับนี้มีผลผูกมัดต่อประเทศสมาชิกขององค์การแรงงานระหว่างประเทศซึ่งการลงนามให้สัตยาบันของประเทศเหล่านี้ได้ลงทะเบียนต่อผู้อำนวยการสำนักงานแรงงานระหว่างประเทศแล้ว
2. ให้อนุสัญญาฉบับนี้มีผลบังคับใช้หลังจากวันที่ซึ่งทำการลงนามให้สัตยาบันของประเทศสมาชิกสองประเทศได้ลงทะเบียนต่อผู้อำนวยการสำนักงานแรงงานระหว่างประเทศแล้วสิบสองเดือน
3. หลังจากนั้นเป็นต้นไปให้อนุสัญญาฉบับนี้มีผลบังคับใช้ต่อประเทศสมาชิกทุกประเทศหลังจากวันที่ซึ่งการให้สัตยาบันต่ออนุสัญญา ได้รับการลงทะเบียนไว้แล้วสิบสองเดือน

มาตรา 12

1. ประเทศสมาชิกประเทศใดประเทศหนึ่งซึ่งได้ลงนามให้สัตยาบันต่ออนุสัญญาฉบับนี้แล้วอาจแจ้งยกเลิกอนุสัญญาได้หลังจากสิ้นกำหนดสิบปีนับตั้งแต่วันที่ซึ่งอนุสัญญาเริ่มมีผลบังคับใช้ โดยดำเนินการลงทะเบียนการแจ้งยกเลิกเช่นนั้นต่อผู้อำนวยการสำนักงานแรงงานระหว่างประเทศ ไม่ให้ยกเลิกเช่นนั้นจะมีผลบังคับใช้จนกระทั่งหนึ่งปีหลังจากวันที่ ซึ่งการยกเลิกได้รับการลงทะเบียนไว้
2. ประเทศสมาชิกแต่ละประเทศซึ่งได้ลงนามให้สัตยาบันต่ออนุสัญญาฉบับนี้แล้ว และซึ่งไม่ใช่สิทธิในการแจ้งยกเลิกตามที่บัญญัติไว้ในมาตรานี้ภายในหนึ่งปีหลังจากการสิ้นสุดลงของระยะเวลาสิบปีที่กล่าวไว้ในวรรคก่อนหน้านี้ และจะถูกมัดต่อไปเป็นเวลาอีกสิบปี และหลังจากนั้นก็อาจแจ้งยกเลิกอนุสัญญาฉบับนี้ได้เมื่อระยะเวลาสิบปีแต่ละช่วงสิ้นสุดลงตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ในมาตรานี้

มาตรา 13

1. ให้ผู้อำนวยการสำนักงานแรงงานระหว่างประเทศให้ประเทศสมาชิกขององค์การแรงงานระหว่างประเทศทุกประเภททราบถึงการลงทะเบียนการลงนามให้สัตยาบันและการแจ้งตัดขาดที่สมาชิกขององค์การลงทะเบียนกับตนทุกราย

2. เมื่อแจ้งให้บรรดาสมาชิกขององค์การทราบถึงการลงทะเบียนการให้สัตยาบันครั้งที่สองที่ลงทะเบียนกับตน ให้ผู้อำนวยการแจ้งให้สมาชิกของโครงการทราบวันที่ซึ่งอนุสัญญาจะมีผลบังคับใช้

มาตรา 14

ให้ผู้อำนวยการสำนักงานแรงงานระหว่างประเทศ ดำเนินการลงทะเบียนต่อเลขาธิการสหประชาชาติตามมาตรา 102 แห่งกฎบัตรสหประชาชาติในการลงทะเบียนรายละเอียดโดยสมบูรณ์ของการให้สัตยาบันและการบอกยกเลิกทุกรายที่ตนเป็นผู้รับลงทะเบียนตามบทบัญญัติของมาตราต่าง ๆ ก่อนหน้านี้

มาตรา 15

ในคราวที่คณะกรรมการปกครองของสำนักงานแรงงานระหว่างประเทศอาจพิจารณาเห็นว่าจำเป็น ให้คณะกรรมการดังกล่าวเสนอรายงานต่อที่ประชุมใหญ่เกี่ยวกับการทำงานของอนุสัญญาฉบับนี้และให้พิจารณาความพึงประสงค์ของการบรรจุปัญหาเรื่องการแก้ไขเปลี่ยนแปลงอนุสัญญาทั้งฉบับหรือเป็นบางส่วนไว้ในระเบียบวาระของการประชุมดังกล่าว

1. ถ้าที่ประชุมมีมติรับอนุสัญญาฉบับใหม่ที่แก้ไขเปลี่ยนแปลงอนุสัญญาฉบับนี้ทั้งฉบับหรือเป็นบางส่วนแล้ว เว้นแต่เสียอนุสัญญาฉบับใหม่นั้นจะระบุเป็นอย่างอื่น

(ก) ให้การสัตยาบันของสมาชิกต่ออนุสัญญาฉบับใหม่ที่เป็นฉบับแก้ไขเปลี่ยนแปลงนั้นเป็นบอกยกเลิกอนุสัญญาฉบับนี้ทันทีโดยปริยายโดยไม่ต้องคำนึงถึงบทบัญญัติแห่งมาตรา 12 ข้างต้นถ้าและเมื่ออนุสัญญาฉบับใหม่เป็นฉบับแก้ไขเปลี่ยนแปลงนั้นมีผลบังคับใช้

(ข) นับตั้งแต่วันที่อนุสัญญาฉบับใหม่ที่เป็นฉบับแก้ไขเปลี่ยนแปลงนั้นมีผลบังคับใช้ให้อนุสัญญาฉบับนี้ยุติการรับสัตยาบันจากประเทศสมาชิก

2. ในกรณีใดก็ตาม ให้อนุสัญญาฉบับนี้คงมีผลบังคับต่อไปทั้งในรูปแบบและระบิลความที่เป็นจริงสำหรับประเทศสมาชิกซึ่งได้ให้สัตยาบันต่ออนุสัญญาฉบับนี้แล้ว แต่มิได้ให้สัตยาบันต่ออนุสัญญาฉบับที่แก้ไขเปลี่ยนแปลง

ข้อเสนอแนะว่าด้วยการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพ ของคนพิการ (ฉบับที่ 2)

1. คำจำกัดความ

1. เพื่อจุดประสงค์ของข้อเสนอแนะฉบับนี้

1. (ก) คำว่า “การฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพ” หมายความว่า ส่วนหนึ่งของการวิธีในการฟื้นฟูสมรรถภาพต่อเนื่องและมีการประสานงานกันอันเป็นส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจัดให้มีบริการทางด้านอาชีพดังกล่าวนั้น เช่น การแนะแนวอาชีพ การฝึกอบรมอาชีพ และการจัดหางานให้ แบบคัดเลือกที่จัดขึ้นเพื่อช่วยให้คนพิการสามารถได้รับการจ้างเข้าทำงานและรักษาการงานที่เหมาะสมให้คงไว้ และ
- (ข) คำว่า “คนพิการ” หมายความว่า คนซึ่งโอกาสของเขาที่จะได้รับการจ้างและรักษาการงานที่เหมาะสมให้คงไว้ถูกบั่นทอนลงอย่างมากมาย สืบเนื่องมาจากความพิการทางร่างกายหรือทางจิตใจ

2. ขอบข่ายของการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพ

2. บริการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพควรจัดให้ได้อย่างพร้อมมูลสำหรับคนพิการทุกประเภท ไม่ว่าสาเหตุและลักษณะของความพิการของเขาจะเป็นอะไร และอายุของพวกเขาจะเป็นเท่าไร ขอแต่ให้พวกเขาสามารถจะรับการช่วยจัดเตรียมและมีโอกาสพอสมควรและจะได้รับการจ้างเข้าทำงานและรักษาการงานที่เหมาะสมให้คงไว้เท่านั้น

3. หลักการและวิธีการของการแนะแนวอาชีพ การฝึกอบรมอาชีพ และการบรรจุคนพิการเข้า

3. ควรจะดำเนินมาตรการที่จำเป็นและปฏิบัติได้ทุกประการเพื่อจัดตั้งหรือพัฒนาบริการแนะแนวอาชีพที่ต้องใช้ความชำนาญพิเศษขึ้นมา เพื่อคนพิการที่ต้องการความช่วยเหลือในการเลือกอาชีพหรือเปลี่ยนอาชีพ

4. กรรวิธีของการแนะแนวอาชีพนั้นเท่าที่จะปฏิบัติได้ในภาวะแวดล้อมภายในประเทศและตามที่เหมาะสมในแต่ละกรณีควรจะรวมไปถึง

- (ก) การสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่แนะแนวอาชีพ
- (ข) การตรวจสอบประวัติการทำงาน

- (ค) การตรวจสอบประวัติการเรียนรู้หรืออื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการศึกษาหรือการอบรมที่ได้รับมา
- (ง) การตรวจสอบของแพทย์เพื่อจุดประสงค์ต่าง ๆ เกี่ยวกับการแนะแนวอาชีพ
- (จ) การทดสอบความสามารถและความถนัดที่เหมาะสม และการทดสอบทางจิตวิทยาอื่น ๆ ถ้าเห็นควร
- (ฉ) การสืบให้ทราบแน่ถึงสภาพแวดล้อมส่วนตัวและครอบครัว
- (ช) การสืบให้ทราบแน่ถึงทัศนคติ และการพัฒนาขีดความสามารถโดยอาศัยประสบการณ์ และการทดสอบในการทำงานที่เหมาะสมและโดยวิธีการอื่น ๆ ทำนองเดียวกันนี้
- (ซ) การทดสอบวิชาช่างไม่ว่าจะโดยปากเปล่าหรือโดยวิธีอื่นก็ตามในทุกกรณี que เห็นว่าจำเป็น
- (ฌ) การวิเคราะห์ขีดความสามารถทางกายภาพเกี่ยวกับข้อกำหนดของอาชีพและความเป็นไปได้ในการปรับปรุงความสามารถนั้นให้ดีขึ้น
- (ญ) การจัดหาข่าวสารข้อมูลเกี่ยวกับโอกาสการจ้างและการฝึกอบรมที่เกี่ยวกับคุณสมบัติขีดความสามารถทางกายภาพ ความถนัด ความนิยมและประสบการณ์ของบุคคลนั้น ๆ และเกี่ยวกับความต้องการของตลาดแรงงาน

5. หลักการ มาตรการและวิธีการในการฝึกอบรมที่ใช้โดยทั่วไปในการฝึกอบรมบุคคลผู้ไม่พิการก็ควรจะใช้กับคนพิการด้วยเท่าที่สภาพการณ์ทางการแพทย์และทางการศึกษาจะอำนวย

6. (1) ในกรณีเป็นไปได้ การฝึกอบรมคนพิการควรจะช่วยเขาให้สามารถดำเนินกิจกรรมที่ตนเองใช้คุณสมบัติทางวิชาชีพหรือความถนัดได้ตามที่โอกาสทางการงานอื่นอำนวยต่อไปอีก

(2) เพื่อจุดประสงค์ประการนี้ การฝึกอบรมเช่นว่านั้นควร

- (ก) ได้รับการประสานงานด้วยการบรรจุเข้าทำงานแบบคัดเลือกหลังจากคำแนะนำของแพทย์ในอาชีพซึ่งการปฏิบัติงานได้รับผลกระทบจากความพิการน้อยที่สุด หรือกระทบกระเทือนต่อความพิการน้อยที่สุด
- (ข) จัดให้มีขึ้นในอาชีพซึ่งคนพิการเคยได้รับการจ้างให้ทำงานมาก่อนหรือในอาชีพที่เกี่ยวข้องกัน ในกรณีที่เป็นไปได้และเหมาะสม
- (ค) ดำเนินต่อไปจนกว่าคนพิการจะได้รับทักษะที่จำเป็นเพื่อทำงานตามปกติอย่างเท่าเทียมกันกับคนงานที่ไม่พิการถ้าเขาสามารถจะทำเช่นนั้นได้

7. ในกรณีที่เป็นไปได้คนพิการควรจะได้รับ การฝึกอบรมด้วยเงื่อนไขและในสภาพการณ์เช่นเดียวกันกับคนงานที่ไม่พิการ

8. (1) ควรจัดตั้งหรือพัฒนาบริการพิเศษขึ้นมา เพื่อฝึกอบรมคนพิการซึ่งเพราะเหตุแห่งลักษณะหรือความรุนแรงของอาการพิการของตนจึงไม่สามารถจะรับการฝึกอบรมร่วมกับบุคคลผู้ไม่พิการได้

- (2) ในกรณีที่เป็นไปได้และเหมาะสม บริการเหล่านี้ควรจะรวมไปถึง อาทิ
 - (ก) โรงเรียนและศูนย์ฝึกอบรมประเภทที่เป็นที่พักอาศัยหรือเป็นไปในลักษณะอื่น
 - (ข) หลักสูตรฝึกอบรมระยะยาวและระยะสั้นพิเศษสำหรับอาชีพเฉพาะ
 - (ค) หลักสูตรที่จะเพิ่มพูนทักษะของคนพิการ

9. ควรจะดำเนินมาตรการเพื่อส่งเสริมนายจ้างให้จัดให้มีการฝึกอบรมสำหรับคนพิการ มาตรการ เช่นว่านั้นควรจะรวมไปถึงความช่วยเหลือทางการเงิน ทางวิชาการ ทางการแพทย์ หรือทางวิชาชีพ ตามที่สมควร

- 10. (1) ควรจะดำเนินมาตรการพัฒนาข้อตกลงพิเศษขึ้นมา เพื่อการจัดบรรจุคนพิการเข้างาน
- (2) ข้อตกลงต่อไปนี้จะรับประกันจัดบรรจุเข้าทำงานอย่างมีประสิทธิภาพโดยอาศัย
 - (ก) การขึ้นทะเบียนผู้สมัครงานไว้เพื่อการจัดบรรจุเข้าทำงาน
 - (ข) การบันทึกคุณสมบัติทางอาชีพ ประสบการณ์และความปรารถนาของผู้สมัคร
 - (ค) การสัมภาษณ์ผู้สมัครเพื่อการจัดบรรจุเข้าทำงาน
 - (ง) ถ้าจำเป็น การวัดขีดความสามารถทางกายภาพและทางการประกอบอาชีพ
 - (จ) การส่งเสริมบรรดานายจ้างให้แจ้งตำแหน่งว่างต่อเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ
 - (ฉ) การติดต่อกับนายจ้างเมื่อจำเป็น เพื่อสาธิตขีดความสามารถในการงานของคนพิการ และเพื่อช่วยให้คนพิการได้รับการจ้างเข้าทำงาน
 - (ช) การช่วยเหลือคนพิการให้ได้รับการแนะแนวอาชีพ การฝึกอบรมอาชีพบริการทางการแพทย์และทางสังคมที่อาจจำเป็น

- 11. ควรจะดำเนินมาตรการติดตามดูผล
 - (ก) เพื่อจะได้ทราบแนวทางการจัดบรรจุเข้าทำงานหรือการจัดให้เข้ารับบริการฝึกอาชีพหรือฝึกอาชีพซ้ำ ได้ผลเป็นที่น่าพอใจหรือไม่ และเพื่อจะประเมินผลนโยบายและวิธีการในการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการจัดหางานด้วย
 - (ข) เพื่อจะขจัดอุปสรรคซึ่งอาจกีดขวางทำให้คนพิการไม่สามารถจะตั้งหลักในการงาน อย่างเป็นทางการที่น่าพอใจออกไปให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

2. การจัดระบบงานในทางบริหาร

12. เจ้าหน้าที่ผู้มีคุณสมบัติเพียงพอจึงจะจัดหรือพัฒนาบริการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพขึ้นมา โดยให้เป็นโครงการที่ต่อเนื่องและมีการประสานงาน และทราบเท่าที่จะปฏิบัติได้ก็ควรจะใช้ประโยชน์จากบริการแนะแนวอาชีพ บริการฝึกอบรมอาชีพ และจัดหางานที่มีอยู่

- 13. เจ้าหน้าที่ผู้มีคุณสมบัติเพียงพอพึงจะรับประกันว่ามีการจัดให้มีคณะเจ้าหน้าที่ที่มีคุณสมบัติ

เหมาะสมและจำนวนเพียงพอไว้เพื่อปฏิบัติงานเกี่ยวกับการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพของคนพิการ ไปถึงการติดตามผลด้วย

14. อย่างน้อยการพัฒนาบริการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพควรจะทันกันกับการพัฒนาบริการทั่วไป สำหรับการแนะแนวอาชีพ การฝึกอบรมอาชีพและการจัดบรรจุเข้าทำงาน

15. ควรจะจัดหรือพัฒนาบริการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพให้รวมไปถึงโอกาสที่คนพิการจะได้เตรียมตัวสำหรับการจ้าง ได้รับการจ้างเข้าทำงานและรักษางานที่เหมาะสมให้คงไว้ด้วยตัวเองในงานทุกสาขา

16. ความรับผิดชอบทางการบริหารต่อการจัดตั้งและการพัฒนาบริการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพ ควรจะมอบหมายให้แก่

(ก) เจ้าหน้าที่ผู้หนึ่ง หรือ

(ข) เจ้าหน้าที่หลายคนร่วมกันที่มีหน้าที่รับผิดชอบต่อกิจกรรมต่าง ๆ ในโครงการโดยให้เจ้าหน้าที่คนหนึ่งในจำนวนนี้ได้รับมอบหมายความรับผิดชอบเบื้องต้นในการประสานงาน

17. (1) เจ้าหน้าที่ผู้มีคุณสมบัติเพียงพอควรจะดำเนินมาตรการที่จำเป็นและพึงกระทำเพื่อให้มีการร่วมมือและการประสานงานระหว่างองค์กรของรัฐและของเอกชนที่เกี่ยวข้องในกิจกรรมฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพของคนพิการ

(2) มาตรการเช่นนั้นควรจะรวมไปถึงเรื่องต่อไปนี้ตามความเหมาะสม

(ก) การกำหนดหน้าที่ที่รับผิดชอบและข้อมูลพันธขององค์กรของรัฐและของเอกชน

(ข) ความช่วยเหลือทางการเงินต่อองค์กรของเอกชนที่เข้าร่วมอย่างมีประสิทธิภาพในกิจกรรมเกี่ยวกับการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพ

(ค) ด้านแนะนำทางวิชาการต่อองค์กรของเอกชน

18. (1) บริการฟื้นฟูสมรรถภาพทางด้านอาชีพควรจะจัดตั้งและพัฒนาด้วยความช่วยเหลือของคณะกรรมการที่ปรึกษาที่เป็นตัวแทนซึ่งตั้งขึ้นในระดับชาติ และในกรณีที่เหมาะสมก็ในระดับภูมิภาคและระดับท้องถิ่น

(2) คณะกรรมการเหล่านี้ควรมีสมาชิกจากแหล่งต่อไปนี้รวมอยู่ด้วยความเหมาะสม

(ก) . เจ้าหน้าที่และองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพโดยตรง

(ข) องค์กรของนายจ้างและของแรงงาน

(ค) บุคคลที่มีคุณวุฒิพิเศษที่จะปฏิบัติงานด้วยเหตุผลและมีความรู้ความสนใจในการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพของคนพิการ และ

(ง) องค์กรของคนพิการ

(3) คณะกรรมการเหล่านี้ควรมีหน้าที่รับผิดชอบในการให้คำปรึกษา

- (ก) ในระดับชาติเกี่ยวกับการจัดทำนโยบายและโครงการสำหรับการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพ
- (ข) ในระดับภูมิภาคและระดับท้องถิ่น เกี่ยวกับการประยุกต์มาตรการที่ดำเนินการในระดับชาติ การปรับมาตรการเหล่านี้ให้เหมาะกับสภาพในภูมิภาค และท้องถิ่น และการประสานงานในกิจกรรมระดับภูมิภาคและท้องถิ่น

19. (1) โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ผู้มีคุณสมบัติเพียงพอควรจะสนับสนุนและส่งเสริมการวิจัยเพื่อประเมินและปรับปรุงบริการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพสำหรับคนพิการ

(2) การวิจัยดังกล่าวควรจะไปถึงการศึกษารายละเอียดหรือเป็นกรณีพิเศษเกี่ยวกับการจัดบรรจุคนพิการ

(3) การวิจัยควรจะไปถึงงานทางวิทยาศาสตร์เกี่ยวกับกลวิธีและวิธีการต่าง ๆ ซึ่งมีส่วนอยู่ในการฟื้นฟูสมรรถภาพทางด้านอาชีพ

3. วิธีการในการช่วยคนพิการให้สามารถใช้ประโยชน์จากบริการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพ

20. ควรจะดำเนินมาตรการเพื่อช่วยคนพิการให้สามารถใช้ประโยชน์เต็มเม็ดเต็มหน่วยจากบริการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพที่มีอยู่ทั้งหมดและเพื่อรับประกันว่ามีการจัดให้มีเจ้าหน้าที่สำหรับรับผิดชอบในการช่วยเหลือคนพิการแต่ละคนเป็นส่วนตัวให้ได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพอย่างมากที่สุด

21. มาตรการดังกล่าวควรจะไปถึง

- (ก) ข่าวสารและการประชาสัมพันธ์ในเรื่องการมีบริการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพและเกี่ยวกับโอกาสที่บริการเหล่านี้เสนอให้แก่คนพิการ
- (ข) การจัดหาความช่วยเหลือทางการเงินอย่างเหมาะสมและเพียงพอให้แก่คนพิการ

22. (1) ความช่วยเหลือทางการเงินเช่นนั้นควรจะจัดให้มีในขั้นใดก็ได้ในกรรมวิธีของการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพ และควรจะกำหนดขึ้นเพื่ออำนวยความสะดวกแก่การเตรียมตัวรับการจ้างเข้าทำงานและการรักษางานที่เหมาะสมรวมทั้งงานด้านความสมัครใจของตนเองให้คงไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

(2) ความช่วยเหลือทางการเงินควรจะรวมไปถึงการจัดให้มีบริการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพโดยไม่คิดมูลค่า เงินเบี่ยเสี่ยง ค่าใช้จ่ายในการโดยสารที่จำเป็นในระหว่างเวลาเตรียมตัวรับการจ้างเข้าทำงาน เงินกู้หรือเงินช่วยเหลือแบบให้เปล่า หรือการจัดหาเครื่องมือและอุปกรณ์ที่จำเป็น และเครื่องช่วยเสริมอวัยวะพิการทางศัลยกรรมและเครื่องใช้อื่นใดที่จำเป็น

23. คนพิการควรจะได้รับ的帮助ให้สามารถใช้ประโยชน์จากบริการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพทุกชนิดโดยไม่เสียผลประโยชน์ใด ๆ ทางด้านการประกันสังคมซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมในบริการเหล่านี้ของพวกเขา

24. คนพิการที่อาศัยอยู่ในบริเวณที่มีโอกาสจำกัดในการที่จะได้รับการจ้างเข้าทำงานในอนาคต หรือมีสิ่งอำนวยความสะดวกในการเตรียมตัวรับการจ้างอย่างจำกัด ควรจะได้รับโอกาสในการเตรียมตัวประกอบอาชีพ รวมทั้งการจัดอาหารและที่พักให้ และโอกาสที่จะโยกย้ายไปสู่บริเวณที่มีผู้หางานมากกว่าถ้าหากเขาประสงค์เช่นนั้น

25. คนพิการ (รวมถึงผู้ที่ได้รับบำนาญเพราะความพิการด้วย) ไม่ควรได้รับการปฏิบัติที่แตกต่างออกไปในด้านค่าจ้างและเงื่อนไขอื่น ๆ เพราะเหตุที่เขาเป็นคนพิการ ถ้าหากว่างงานของพวกเขาเท่าเทียมกันกับงานของบุคคลที่ไม่พิการ

4. ความร่วมมือระหว่างองค์กรที่รับผิดชอบในการรักษาพยาบาลและองค์กรที่รับผิดชอบในการฟื้นฟูสมรรถภาพทางด้านอาชีพ

26. (1) ควรจะมีความร่วมมืออย่างใกล้ชิดและการประสานกันอย่างมากที่สุดระหว่างองค์กรที่รับผิดชอบในการรักษาพยาบาลและองค์กรที่รับผิดชอบในการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพของคนพิการ

(2) ความร่วมมือและการประสานงานควรมี

- (ก) เพื่อรับประกันว่ามีการอำนวยความสะดวกการรักษาพยาบาลให้ และในกรณีที่เป็นกรณีที่มีการจัดหาเครื่องเสริมอวัยวะพิการทางศัลยกรรมมาให้ โดยมุ่งหมายที่อำนวยความสะดวกและพัฒนาความเป็นไปได้ที่คนพิการที่เกี่ยวข้องนั้นจะได้รับการจ้างเข้าทำงานในภายหลัง
- (ข) เพื่อส่งเสริมให้มีการระบุตัวคนพิการที่จำเป็นและเหมาะสมที่จะได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพ
- (ค) เพื่อช่วยให้การฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพสามารถเริ่มต้นได้เนิ่น ๆ ที่สุดและในระยะเวลาที่เหมาะสมที่สุด
- (ง) ในกรณีที่เป็น เพื่อจัดให้มีการให้คำแนะนำของแพทย์ในทุกขั้นของการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพ
- (จ) เพื่อจัดให้มีการประเมินขีดความสามารถในการทำงาน

27. ในกรณีที่เป็นไปได้และขึ้นอยู่กับคำแนะนำของแพทย์ การฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพควรจะเริ่มต้นในระหว่างการรักษาพยาบาล

5. วิธีการในการขยายโอกาสทางด้านการงานสำหรับคนพิการ

28. ควรจะดำเนินการมาตรการร่วมกับองค์การของนายจ้างและของคณงานอย่างใกล้ชิดในอันที่จะส่งเสริมโอกาสที่คนพิการจะได้รับการจ้างเข้าทำงานและรักษาการงานที่เหมาะสมให้คงไว้ ให้โอกาสเช่นนั้นมียู่อย่างมากที่สุด

29. มาตรการดังกล่าวควรยึดมั่นอยู่กับหลักการต่อไปนี้

- (ก) คนพิการควรจะได้รับโอกาสที่เท่าเทียมกันกับบุคคลไม่พิการในการที่จะปฏิบัติงานที่พวกเขามีคุณสมบัติที่จะทำได้
- (ข) คนพิการควรมีโอกาสเต็มที่ในอันที่จะรับงานที่เหมาะสมจากนายจ้างด้วยความสมัครใจของตนเอง
- (ค) ควรจะเน้นในเรื่องขีดความสามารถและสมรรถภาพในการทำงานของคนพิการและไม่ใช่เน้นในเรื่องความไม่สามารถของพวกเขา

30. มาตรการเช่นว่านั้นควรจะรวมไปถึง

- (ก) การวิจัยที่มุ่งหมายจะวิเคราะห์และสาธิตสมรรถภาพในการทำงานของคนพิการ
- (ข) การประชาสัมพันธ์อย่างกว้างขวางและต่อเนื่องในลักษณะเผยแพร่ข้อเท็จจริงโดยมีการอ้างอิงเป็นพิเศษถึง
 - (1) การปฏิบัติงาน ผลผลิต อัตราอุบัติเหตุ อัตราการขาดงานและเสถียรภาพในการทำงานของคนพิการเปรียบเทียบกับบุคคลผู้ไม่พิการที่จ้างในงานอย่างเดียวกัน
 - (2) วิธีการคัดเลือกบุคคลที่ขึ้นอยู่กับข้อกำหนดเฉพาะ
 - (3) วิธีการในการปรับปรุงสภาพของงาน อันรวมไปถึงการปรับและการตัดแปลงเครื่องจักรกลและเครื่องอุปกรณ์ เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่การจ้างคนพิการเข้าทำงาน
- (ค) วิธีทางต่าง ๆ ในการขจัดปัดเป่าความรับผิดชอบที่ทวีขึ้นของนายจ้างแต่ละสายเกี่ยวกับเงินชดเชยให้กับคณงาน
- (ง) การส่งเสริมให้นายจ้างโยกย้ายคณงานซึ่งสมรรถภาพในการทำงานของเขาได้เปลี่ยนแปลงไป เพราะความพิการไปไว้ในตำแหน่งงานที่เหมาะสมภายในกิจการของนายจ้างนั้น ๆ

31. ในกรณีที่เหมาะสมในภาวะแวดล้อมในประเทศ และโดยสอดคล้องกับนโยบายของชาติการจ้างคนพิการเข้าทำงานควรได้รับการส่งเสริมโดยวิธีต่าง ๆ ดังเช่น

- (ก) การให้นายจ้างจ้างคนพิการเป็นอัตราร้อยละตามข้อตกลงในลักษณะซึ่งจะไม่เป็นการจ้างเข้ามาแทนที่คณงานที่ไม่พิการ
- (ข) การสงวนอาชีพที่กำหนดขึ้นบางอาชีพเพื่อคนพิการ

- (ค) การจัดให้คนพิการได้รับโอกาสที่จะมีงานทำ หรือสิทธิพิเศษในอาชีพบางอย่างที่พิจารณาเห็นว่าเหมาะสมสำหรับพวกเขา
- (ง) การส่งเสริมให้มีการจัดตั้งสหกรณ์และอำนวยความสะดวกให้แก่การดำเนินกิจการสหกรณ์หรือวิสาหกิจอื่นทำนองเดียวกันนี้ที่จัดการโดยคนพิการหรือในนามของคนพิการ

6. การจ้างเข้าทำงานแบบไม่มีการแข่งขัน

32. (1) เจ้าหน้าที่ผู้มีคุณสมบัติเพียงพอควรดำเนินการโดยร่วมมือกับองค์การเอกชนตามความเหมาะสมในการจัดทำและพัฒนาข้อตกลงสำหรับการฝึกอบรม และการจ้างภายใต้เงื่อนไขแบบไม่มีการแข่งขัน สำหรับคนพิการซึ่งไม่สามารถจะทำให้เหมาะสมสำหรับการจ้างเข้าทำงานแบบมีการแข่งขันกันได้

(2) ข้อตกลงเช่นว่านั้นควรจะรวมความไปถึงการจัดตั้งโรงงานที่ไม่มีการแข่งขันและการกำหนดมาตรการพิเศษสำหรับคนพิการซึ่งไม่สามารถจะเดินทางไปมาจากที่ทำงานเป็นประจำได้ เพราะเหตุผลทางกายภาพ ทางจิตวิทยาหรือทางภูมิศาสตร์

33. ภายใต้การควบคุมดูแลทางการแพทย์และทางวิชาชีพที่มีประสิทธิภาพ โรงงานประเภทที่ไม่มีการแข่งขันควรจะให้โอกาสแก่คนพิการที่ไม่เฉพาะแต่งานที่เป็นประโยชน์และมีค่าตอบแทนเท่านั้น แต่ให้มีโอกาสเพื่อการปรับปรุงทางวิชาชีพและความก้าวหน้าโดยสามารถโยกย้ายไปสู่การงานที่เปิดเผยได้ด้วยกรณีที่เป็นไปได้

34. ควรจะจัดทำและพัฒนาโครงการพิเศษสำหรับผู้ที่อยู่กับบ้านในทำนองที่จะอำนวยความสะดวกให้เป็นประโยชน์และมีค่าตอบแทนในบ้านของพวกเขาเอง ทั้งนี้ภายใต้การควบคุมดูแลทางการแพทย์และทางวิชาชีพที่มีประสิทธิภาพ

35. ในกรณีที่และเท่าที่ข้อบังคับของกฎหมายว่าด้วยค่าจ้างและเงื่อนไขของการจ้างที่ใช้กับคนงานโดยทั่วไปมีผลบังคับใช้ ข้อบังคับนั้นควรจะใช้กับคนพิการที่จ้างตามเงื่อนไขที่ไม่มีการแข่งขันด้วย

7. การจัดหาพิเศษสำหรับเด็กและเยาวชนพิการ

36. ควรจัดและพัฒนาบริการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพเพื่อเด็กและเยาวชนพิการในวัยเรียน โดยความร่วมมือกันอย่างใกล้ชิดระหว่างเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบในการศึกษาและเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบในการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพ

37. โครงการด้านการศึกษาคควรคำนึงถึงปัญหาพิเศษของเด็กและเยาวชนพิการ และความจำเป็นที่พวกเขาจะต้องมีโอกาสที่ทัดเทียมกันกับโอกาสของเด็กและเยาวชนที่ไม่พิการ ในการที่จะได้รับการศึกษาและการจัดเตรียมทางวิชาชีพที่เหมาะสมที่สุดแก่วัย ชีตความสามารถ ความถนัด และความสนใจของพวกเขา

38. จุดประสงค์พื้นฐานของบริการฟื้นฟูสมรรถภาพในด้านอาชีพสำหรับเด็กและเยาวชนพิการควรจะเป็นเพื่อลดความเสียหายเปรียบทางอาชีพและทางจิตวิทยาอันเนื่องมาจากความพิการของพวกเขา เพื่อให้เหลือน้อยที่สุด และเพื่อเสนอโอกาสเต็มที่ให้แก่พวกเขาในการเตรียมตัวและเข้าประกอบอาชีพที่เหมาะสมที่สุด การใช้โอกาสเหล่านี้ควรจะเกี่ยวข้องกับการร่วมมือกันระหว่างหน่วยงานทางการแพทย์ ทางสังคมและทางการศึกษากับบิดามารดาหรือผู้ปกครองของเด็กและเยาวชนพิการ

39. (1) การศึกษา การแนะแนวอาชีพ การฝึกอบรมและการเข้าทำงานของเด็กและเยาวชนพิการควรจะพัฒนาขึ้นภายในโครงสร้างทั่วไปของบริการต่อเด็กและเยาวชนที่ไม่พิการ และในกรณีที่เป็นไปได้และสมควรก็ควรจะดำเนินการภายใต้เงื่อนไขอันเดียวกันและร่วมกับเด็กและเยาวชนที่ไม่พิการ

(2) ควรจะทำการจัดหาพิเศษให้แก่เด็กและเยาวชนพิการซึ่งความพิการของเขากีดกันรับบริการภายใต้เงื่อนไขเดียวกันและร่วมกันกับเด็กและเยาวชนที่ไม่พิการ

(3) การจัดหาดังกล่าวนี้ควรจะรวมถึงการฝึกอบรมครูผู้สอนโดยผู้ชำนาญพิเศษเป็นกรณีเฉพาะด้วย

40. ควรดำเนินการมาตรการเพื่อรับประกันว่าเด็กและเยาวชนที่พบจากการตรวจสอบของแพทย์ว่ามีความพิการหรือข้อจำกัดหรือไม่เหมาะสมสำหรับการจ้างงานโดยลักษณะทั่วไป

(ก) ได้รับการรักษาพยาบาลที่เหมาะสมแต่เห็น ๗ ที่สุดเพื่อขจัดความพิการหรือข้อจำกัดของพวกเขาให้หมดสิ้นไปหรือบรรเทาให้ทุเลาลง

(ข) ได้รับการส่งเสริมให้เข้าเรียนในโรงเรียนหรือได้รับการแนะแนวเพื่อจะประกอบอาชีพที่เหมาะสม ซึ่งน่าจะสอดคล้องกับพวกเขาและอยู่ในวิสัยที่พวกเขาจะกระทำได้ และได้รับโอกาสที่จะรับการฝึกอบรมเพื่อประกอบอาชีพเช่นว่านั้น

(ค) ได้รับประโยชน์จากความช่วยเหลือทางการเงิน ถ้าจำเป็นในระหว่างที่รับการรักษาพยาบาลการศึกษาและการฝึกอบรมทางวิชาชีพ

8. การประยุกต์หลักการของการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพ

41. (1) ควรจะทำการปรับบริการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพให้เหมาะสมกับความจำเป็นและสถานการณ์แวดล้อมเฉพาะของแต่ละประเทศ และบริการดังกล่าวควรจะได้รับพัฒนาให้คืบหน้าไปเป็นขั้นตอนไปตามความจำเป็นและสถานการณ์แวดล้อมเหล่านี้และตามหลักการที่ได้วางไว้ในข้อเสนอแนะฉบับนี้

(2) วัตถุประสงค์ประการสำคัญของการพัฒนาแบบคืบหน้าเป็นขั้นตอนดังกล่าวนี้ควรจะเป็น

(ก) เพื่อแสดงให้เห็นประจักษ์และพัฒนาคุณภาพในการทำงานของคนพิการ

(ข) เพื่อส่งเสริมโอกาสของการทำงานที่เหมาะสมสำหรับพวกเขาอย่างเต็มที่

(ค) เพื่อเอาชนะในแง่การฝึกอบรมและการจ้างเข้าทำงานต่อการปฏิบัติทำนองเลือก
ที่รักมักที่ชังต่อคนพิการ เพราะเหตุที่พวกเขามีความพิการ

42. การพัฒนาบริหารฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพในลักษณะคืบหน้าเป็นขั้นตอนควรได้รับการส่งเสริมด้วยความช่วยเหลือจากสำนักงานแรงงานระหว่างประเทศในกรณีที่เป็น

- (ก) โดยจัดให้ความช่วยเหลือของที่ปรึกษาทางวิชาการในกรณีที่เป็นไปได้
- (ข) โดยจัดให้มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ที่ได้รับในประเทศต่าง ๆ ระหว่างประเทศในลักษณะที่ผสมผสาน และ
- (ค) โดยความร่วมมือระหว่างประเทศในแบบอื่น ๆ ที่มุ่งหมายเพื่อการจัดและพัฒนาบริการต่าง ๆ โดยมีการปรับให้เหมาะสมกับความต้องการและสภาพการณ์ของแต่ละประเทศ และรวมไปถึงการฝึกอบรมคณะเจ้าหน้าที่ตามที่ต้องการด้วย

ข้อเสนอแนะว่าด้วยการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพ และการจ้าง (คนพิการ) (ฉบับที่ 3)

1. คำจำกัดความและขอบข่าย

1. ในการประยุกต์ข้อเสนอแนะฉบับนี้เช่นเกี่ยวกับข้อเสนอแนะว่าด้วยการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพ (คนพิการ) ฉบับ ค.ศ. 1955 ประเทศสมาชิกควรพิจารณาคำว่า “คนพิการ” หมายถึงบุคคลซึ่งโอกาสของเขาจะหางานทำได้ รักษาการทำงานให้คงไว้และก้าวหน้าไปในการงานที่เหมาะสม ถูกบันทึกทอนลงเป็นอย่างมาก สืบเนื่องมาจากความพิการทางร่างกายหรือทางจิตใจที่ได้รับรองอย่างถูกต้อง

2. ในการประยุกต์ข้อเสนอแนะฉบับนี้เช่นเกี่ยวกับข้อเสนอแนะว่าด้วยการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพ (คนพิการ) ฉบับ ค.ศ. 1955 ประเทศสมาชิกเคยจะพิจารณาว่าจุดประสงค์ของการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพตามที่จำกัดความไว้ในข้อเสนอแนะฉบับหลัง คือเพื่อจะช่วยคนพิการให้สามารถหางานทำได้รักษาการทำงานให้คงไว้และก้าวหน้าไปในการงานที่เหมาะสม และโดยการกระทำดังนี้ก็ส่งเสริมบุคคลดังว่านั้นได้เข้าหรือกลับเข้ามาอยู่ร่วมในสังคม

3. บทบัญญัติของข้อเสนอแนะฉบับนี้ ประเทศสมาชิกควรจะใช้โดยอาศัยมาตรการที่เหมาะสมแก่สภาพการณ์ในประเทศและสอดคล้องกับหลักปฏิบัติของประเทศ

4. มาตรการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพควรจัดให้แก่คนพิการทุกประเภท

5. ในการวางแผนและให้บริการเพื่อการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพและการมีงานทำของคนพิการนั้น ควรจะใช้บริการแนะแนวอาชีพ การฝึกอบรมอาชีพ การจัดบรรจุเข้าทำงาน การจัดหางานและบริการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องที่มีอยู่แล้วสำหรับคนงานโดยทั่วไป โดยทำการปรับปรุงให้เหมาะสมตามความจำเป็นทั้งนี้ในกรณีที่เป็นไปได้

6. การฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพควรจะได้เริ่มแต่เนิ่น ๆ ที่สุด เพื่อจุดประสงค์ประการนี้ระบบการรักษาพยาบาลและองค์กรอื่น ๆ ที่รับผิดชอบการฟื้นฟูทางการแพทย์และทางสังคม ควรจะร่วมมือกับระบบและองค์กรที่รับผิดชอบในการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพอย่างสม่ำเสมอ

2. การฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพและโอกาสทางด้านการงาน

7. คนพิการจะได้รับความเสมอภาคทางโอกาสและทางปฏิบัติเกี่ยวกับช่องทางไปสู่การมีงานทำการรักษาการทำงานให้คงไว้และความก้าวหน้าไปในการงาน ซึ่งในกรณีนี้เป็นไปได้ตอบสนองการเลือกของเขาเองและแสดงถึงความเหมาะสมส่วนตัวของเขาเองกับการงานนั้น

8. ในการจัดให้มีการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพและความช่วยเหลือในการหางานให้แก่คนพิการควรจะเคารพต่อหลักการเรื่องความเสมอภาคทางโอกาสและการปฏิบัติสำหรับคนงานชายและหญิง

9. มาตรการเชิงบวกพิเศษที่มุ่งหมายเพื่อบรรลุความเสมอภาคทางโอกาสและการปฏิบัติระหว่างคนงานพิการและคนงานอื่น ๆ อย่างมีประสิทธิภาพจะต้องไม่ถูกถือว่าการเลือกที่รักมักที่ชังต่อคนงานอื่น ๆ

10. ควรดำเนินมาตรการเพื่อส่งเสริมโอกาสทางด้านการทำงานสำหรับคนพิการ ซึ่งสอดคล้องกับมาตรการการจ้างและเงินเดือนที่ใช้กับคนงานทั่วไป

11. มาตรการดังกล่าวนั้นนอกเหนือไปจากที่บรรจุเป็นลำดับไว้ในภาค 5 ของข้อเสนอแนะว่าด้วยการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพ (คนพิการ) ฉบับ ค.ศ. 1955 แล้วควรจะรวมไปถึง :

- (ก) มาตรการที่เหมาะสมเพื่อจะสร้างโอกาสงานในตลาดแรงงานเปิดเผยรวมความไปถึงเงินรางวัลบำรุงกำลังใจสำหรับนายจ้างเพื่อส่งเสริมกำลังใจให้พวกเขาจัดให้มีการฝึกอบรมและจ้างคนพิการในภายหลัง ตลอดจนเพื่อให้ทำการปรับปรุงสถานที่ทำงาน การกำหนดตำแหน่งงานเครื่องมือ เครื่องจักรกล และการจัดระเบียบงานเพื่อให้ความสะดวกแก่การฝึกอบรมและการจ้างดังกล่าว
- (ข) การสนับสนุนที่เหมาะสมจากรัฐบาลสำหรับกำหนดการจ้างที่ไม่มีการแข่งขันแบบต่าง ๆ ขึ้นมา เพื่อคนพิการ ซึ่งไม่สามารถจะนำเอาช่องทางไปสู่การมีงานทำอย่างเปิดเผยมาใช้กับพวกเขาได้
- (ค) การส่งเสริมความร่วมมือระหว่างโรงงานที่ไม่มีการแข่งขันและโรงงานผลิตในปัญหาเรื่องการจัดระบบงานและการจัดการ ทั้งนี้เพื่อจะปรับปรุงสถานการณ์ทางการงานของคนงานพิการของโรงงานเหล่านั้นให้ดีขึ้น และกรณีที่เป็นไปได้ก็เพื่อจะช่วยเหลือจัดเตรียมคนงานพิการเหล่านั้น สำหรับการจ้างตามเงื่อนไขปกติด้วย
- (ง) การสนับสนุนที่เหมาะสมของรัฐบาลด้านบริการฝึกอบรมอาชีพ การแนะแนวอาชีพการจ้างแบบไม่มีการแข่งขัน และการจัดบรรจุเข้าทำงานสำหรับคนพิการที่ดำเนินการโดยองค์การที่ไม่ใช่ของรัฐบาล
- (จ) การส่งเสริมให้มีการจัดตั้งและพัฒนาสหกรณ์โดยและเพื่อนคนพิการ และถ้าเหมาะสมคนงานทั่วไปก็สามารถจะใช้บริการได้ด้วย
- (ฉ) การสนับสนุนที่เหมาะสมของรัฐบาล เพื่อการจัดตั้งและพัฒนาอุตสาหกรรมขนาดย่อมสหกรณ์และโรงงานผลิตประเภทอื่น ๆ โดยและเพื่อคนพิการ (และถ้าเหมาะสมคนงานทั่วไปก็สามารถจะใช้บริการด้วย) แต่ขอให้โรงงานเหล่านั้นได้มาตรฐานขั้นต่ำสุดตามที่จำกัดความไว้เท่านั้น

- (ข) การจัดอุปสรรคทางกาย ทางการคมนาคม และสถาปัตยกรรม อันมีผลกระทบต่อ การขนส่งและช่องทางและการเคลื่อนไหวในสถานที่โดยเสรีเพื่อการฝึกอบรมและ การมีงานทำของคนพิการ โดยจัดอุปสรรคเหล่านี้ออกไปเป็นขั้น ๆ ถ้าจำเป็นควรจะ คำนึงถึงมาตรฐานที่เหมาะสมสำหรับอาคารและสถานที่ใหม่ของรัฐ
- (ข) ในกรณีที่เป็นไปได้และเหมาะสม การให้ความสะอาดโดยจัดหายานพาหนะในการขนส่ง ไปและกลับจากสถานที่ทำงานและฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพตามความจำเป็น ของคนพิการ
- (ฅ) การส่งเสริมให้มีการเผยแพร่ข่าวสารเกี่ยวกับตัวอย่างของกรณีที่เป็นจริงและประสบความสำเร็จ ในการรวมคนพิการไว้ในการจ้างคนงาน
- (ง) การยกเว้นจากการเก็บภาษีภายในหรือค่าธรรมเนียมภายในชนิดอื่น ๆ กำหนดเก็บ จากเครื่องใช้และวัสดุอุปกรณ์ในการฝึกอบรมสำหรับศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพ โรงงาน นายจ้าง และคนพิการเมื่อนำเข้าประเทศมาหรือหลังจากนั้น และที่กำหนดเก็บจาก เครื่องมือและอุปกรณ์ช่วยที่จำเป็นเพื่อจะช่วยเหลือคนพิการให้ทำงานทำได้ และรักษา การงานไว้
- (ฉ) การจัดหางานนอกเวลาและการจัดอื่น ๆ เกี่ยวกับงานตามขีดความสามารถของคนพิการ ซึ่งไม่สามารถจะทำงานเต็มเวลาได้ในทันที หรืออาจไม่สามารถทำงานเต็มเวลาได้เลย
- (ง) การวิจัยและการนำเอาผลของการวิจัยมาประยุกต์ใช้กับความพิการชนิดต่าง ๆ เพื่อที่ จะส่งเสริมให้คนพิการมีส่วนร่วมในชีวิตการทำงานตามธรรมดา
- (จ) การสนับสนุนที่เหมาะสมของรัฐบาล เพื่อขจัดโอกาสที่จะมีการแสวงหาผลประโยชน์ ภายในโครงสร้างของการอบรมอาชีพและการจ้างเข้าทำงานแบบไม่มีการแข่งขันและเพื่อ อำนวยความสะดวกแก่การเปลี่ยนแปลงไปสู่ตลาดแรงงานเปิดต่อไป

12. ในการจัดทำโครงการในการช่วยให้คนพิการได้เข้าหรือกลับเข้าสู่ชีวิตการทำงานและ สังคม ควรจะได้พิจารณาถึงการฝึกอบรมทุกรูปแบบ ซึ่งในกรณีที่จำเป็นและเหมาะสม รูปแบบการฝึกอบรมเหล่านี้ ควรจะรวมไปถึงการเตรียมและฝึกอบรมเพื่อประกอบอาชีพ การฝึก อบรมแบบทำเป็นหน่วยเรียนการฝึกอบรมในกิจกรรมต่าง ๆ ของชีวิตประจำวันในการอ่านออกเขียนได้ และในด้านอื่น ๆ ที่เข้าประเด็นการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพ

13. เพื่อเป็นการรับประกันการเข้าหรือการกลับเข้าไปอยู่ในชีวิตการทำงานและในสังคม ของคนพิการ ควรจะได้พิจารณาถึงความจำเป็นที่จะต้องดำเนินมาตรการสนับสนุนพิเศษ อันรวมความไปถึงการจัดหาอุปกรณ์ช่วย เครื่องประดิษฐ์และบริการส่วนตัว เพื่อช่วยเหลือ คนพิการให้สามารถทำงานทำได้ รักษาการงานให้คงไว้และก้าวหน้าไปในการงานที่เหมาะสม

14. ควรจะได้ติดตามดูผลการดำเนินการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพเพื่อคนพิการ ทั้งนี้ เพื่อจะประเมินผลของมาตรการเหล่านี้

3. การมีส่วนร่วมของชุมชน

15. ควรจัดและดำเนินการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพทั้งในเขตเมืองและเขตชนบท และในชุมชนที่อยู่ห่างไกลความเจริญโดยให้ชุมชนมีส่วนร่วมด้วยอย่างเต็มที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งโดยให้ตัวแทนขององค์การของนายจ้าง ของแรงงานและของคนพิการมีส่วนร่วมด้วยอย่างเต็มที่

16. การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดให้มีบริการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพเพื่อคนพิการ ควรได้รับการอำนวยความสะดวกจากมาตรการด้านการประชาสัมพันธ์ที่มีการวางแผนอย่างละเอียดถี่ถ้วนโดยมีจุดมุ่งหมายในการ

(ก) แจ้งให้คนพิการและครอบครัวของพวกเขาทราบถึงสิทธิและโอกาสของพวกเขาในด้าน การมีงานทำ และ

(ข) เอาชนะต่อคติ ชั่วสารพัด ๆ และทัศนคติที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการจ้างคนพิการเข้าทำงาน และการรวมพวกเขาเข้าหรือกลับเข้ามาอยู่ในสังคม

17. ผู้นำและหมู่คณะในชุมชน รวมทั้งคนพิการเองและองค์การของพวกเขา ควรจะร่วมมือกับเจ้าหน้าที่สาธารณสุข สวัสดิการสังคม การศึกษา แรงงานและเจ้าหน้าที่อื่น ๆ ของรัฐบาลที่เกี่ยวข้องในการระบุความต้องการของคนพิการในชุมชน และในการรับประกันว่าในกรณีนี้เป็นไปได้ คนพิการมีส่วนร่วมอยู่ในกิจกรรมและบริการที่มีอยู่โดยทั่วไป

18. บริการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพและการจัดหางานสำหรับคนพิการควรจะร่วมอยู่ในแกนกลางของการพัฒนาชุมชน และควรได้รับการสนับสนุนทางการเงิน ทางวัตถุและทางวิชาการในกรณีที่เหมาะสม

19. ควรจะให้การรับรองอย่างเป็นทางการต่อองค์การอาสาสมัครซึ่งมีเกียรติประวัติดีเด่นในการให้บริการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพ และช่วยเหลือคนพิการให้สามารถเข้าหรือกลับเข้าไปรวมอยู่ในชีวิตการทำงานของชุมชนได้

4. การฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพในเขตชนบท

20. ควรจะดำเนินการความพยายามโดยเฉพาะเพื่อรับประกันว่า มีการจัดให้มีบริการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพสำหรับคนพิการในเขตชนบทและในชุมชนที่อยู่ห่างไกลความเจริญในระดับเดียวกันนั้น และโดยเงื่อนไขเดียวกันกับบริการที่จัดให้มีในเขตเมือง การพัฒนาบริการดังกล่าวควรจะเป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญอย่างยิ่งของนโยบายพัฒนาชนบททั่วไป

21. เพื่อบรรลุเป้าหมายประการนี้ ควรดำเนินมาตรการในกรณีที่เหมาะสม เพื่อ
- (ก) กำหนดให้บริการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพในชนบทที่มีอยู่แล้ว หรือถ้าบริการเหล่านี้ยังไม่มี ก็กำหนดให้บริการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพในเขตเมืองเป็นศูนย์กลาง เพื่อทำการฝึกอบรมคณะเจ้าหน้าที่ฟื้นฟูสมรรถภาพสำหรับเขตชนบท
 - (ข) จัดตั้งหน่วยฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพเคลื่อนที่ เพื่อรับใช้คนพิการในเขตชนบท และเพื่อเป็นศูนย์กลางสำหรับการเผยแพร่ข่าวสารเกี่ยวกับการฝึกอบรมและโอกาสทางการงานสำหรับคนพิการ
 - (ค) ฝึกอบรมพัฒนากรชนบทและชุมชนในกลวิธีของการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพ
 - (ง) จัดหาเงินทุน เงินช่วยเหลือแบบให้เปล่าหรือเครื่องมือและวัสดุอุปกรณ์เพื่อช่วยเหลือคนพิการในเขตชนบทในการที่จะจัดตั้งและจัดการสหกรณ์หรือปฏิบัติงานตามลำพังพวกเขาเองในอุตสาหกรรมในบ้านหรือในกิจการทางเกษตรกรรม งานช่างหรือกิจกรรมอื่น ๆ
 - (จ) รวมความช่วยเหลือแก่คนพิการเข้าไปในกิจกรรมพัฒนาชนบททั่วไปที่มีอยู่แล้วหรือที่วางแผนไว้
 - (ฉ) อำนวยความสะดวกแก่โอกาสที่คนพิการจะได้มีที่อยู่อาศัยใกล้สถานที่ทำงานพอสมควร

5. การฝึกอบรมคณะเจ้าหน้าที่

22. นอกเหนือไปจากที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญด้านการฟื้นฟูสมรรถภาพ ที่ได้รับการฝึกอบรมมาอย่างเชี่ยวชาญแล้ว บุคคลอื่น ๆ ทุกคนที่เกี่ยวข้องในงานฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพของคนพิการ และงานพัฒนาโอกาสทางการงาน ควรจะได้รับการฝึกอบรมหรือปฐมนิเทศในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการฟื้นฟูสมรรถภาพ

23. บุคคลที่มีหน้าที่ในด้านการแนะแนวอาชีพ การฝึกอบรมอาชีพและการจัดหางานให้แก่คนงานโดยทั่วไป ควรจะมีความรู้เพียงพอเกี่ยวกับความพิการและผลจากความพิการที่จำกัดสมรรถภาพ ตลอดจนมีความรู้เกี่ยวกับบริการสนับสนุนต่าง ๆ ที่มีอยู่เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่การรวมคนพิการไว้ในชีวิตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างจริงจัง ควรจัดให้บุคคลเหล่านั้นได้มีโอกาสเพิ่มพูนความรู้ของตนและขยายประสบการณ์ในด้านเหล่านี้ให้กว้างขวางออกไป

24. การฝึกอบรม คุณสมบัติ และค่าตอบแทนของคณะเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานในด้านการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพและการฝึกอบรมของคนพิการ ควรจะเทียบเคียงกันได้กับของบุคคลที่ปฏิบัติงานในการฝึกอบรมอาชีพทั่วไป ซึ่งมีหน้าที่และความรับผิดชอบคล้ายคลึงกัน โอกาสทางการงาน

งานควรจะต้องเทียบเคียงกันได้สำหรับผู้เชี่ยวชาญทั้งสองกลุ่ม และควรส่งเสริมให้มีการโยกย้ายสลับเปลี่ยนระหว่างงานฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพกับงานฝึกอบรมอาชีพทั่วไป

25. คณะเจ้าหน้าที่ฝ่ายการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพ โรงงานทั่วไปที่ไม่มีการแข่งขันและโรงงานผลิตควรได้รับการฝึกอบรมในการจัดการโรงงานเช่นเดียวกับกลวิธีในการผลิตและการหาตลาดโดยให้การฝึกอบรมนี้เป็นส่วนหนึ่งของการฝึกอบรมทั่วไปของพวกเขาและตามที่เห็นว่าเหมาะสม

26. ในกรณีที่คณะเจ้าหน้าที่ฟื้นฟูสมรรถภาพที่ได้รับการอบรมมาแล้วมีจำนวนไม่พอเพียง ควรพิจารณามาตรการเพื่อดำเนินการรับสมัครและฝึกอบรมผู้ช่วยในด้านนี้ การใช้ผู้ช่วยเช่นว่านั้นไม่ควรให้เป็นการแทนถาวรสำหรับเจ้าหน้าที่ที่ได้รับการอบรมอย่างเต็มที่ ในกรณีที่เป็นไปได้ควรจะได้จัดให้มีการฝึกอบรมบุคลากรเช่นว่านั้นเพิ่มเติม เพื่อที่จะรวมพวกเขาเข้าไปอยู่ในคณะเจ้าหน้าที่ที่ได้รับการฝึกอบรมอย่างเต็มที่

27. ในกรณีที่เหมาะสม ควรจะส่งเสริมให้มีการจัดตั้งศูนย์ฝึกอบรมคณะเจ้าหน้าที่ฟื้นฟูสมรรถภาพในด้านอาชีพระดับภูมิภาคหรือระดับย่อยลงไป

28. คณะเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานในด้านการแนะแนวอาชีพ การฝึกอบรมอาชีพ การจัดบรรจุเข้าทำงาน และการจัดหางานให้แก่คนพิการควรได้รับการฝึกอบรมและมีประสบการณ์เพียงพอเพื่อจะทราบปัญหาและความยุ่งยากซึ่งคนพิการอาจประสบ และจัดการกับความต้องการต่าง ๆ อันเป็นผลสืบเนื่องมาจากปัญหาและความยุ่งยากเหล่านั้นภายในขอบเขตคุณสมบัติของงาน

29. ในกรณีที่เหมาะสม ควรดำเนินมาตรการเพื่อส่งเสริมให้คนพิการเข้ารับการฝึกอบรมในฐานะเป็นบุคลากรฝ่ายการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพ และเพื่ออำนวยความสะดวกแก่การที่พวกเขาจะเข้าทำงานในด้านการฟื้นฟูสมรรถภาพ

30. ควรมีการปรึกษาร่วมกับคนพิการและองค์การของพวกเขาเกี่ยวกับการพัฒนาการจัดและการวัดผลโครงการฝึกอบรมสำหรับคณะเจ้าหน้าที่ฟื้นฟูสมรรถภาพทางอาชีพ

6. การมีส่วนช่วยเหลือขององค์การของนายจ้างและของคณงานในการพัฒนาบริการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพ

31. องค์การของนายจ้างและของคณงานควรจะใช้นโยบายเพื่อส่งเสริมให้คนพิการได้รับการฝึกอบรมและมีงานทำอย่างเหมาะสมทัดเทียมกับคณงานอื่น ๆ

32. องค์การของนายจ้างและของคณงานร่วมกับคนพิการ และองค์การของคนพิการควรจะสามารถมีส่วนช่วยเหลือในการจัดทำนโยบายเกี่ยวกับการจัดตั้งและพัฒนาบริการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพตลอดจนดำเนินการวิจัยและเสนอร่างกฎหมายในด้านนี้

33. ในกรณีที่เป็นไปได้และเหมาะสม ตัวแทนขององค์การของนายจ้าง ของคนงานและของ
คนพิการ ควรจะเป็นสมาชิกในคณะกรรมการของศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพและอบรมอาชีพที่คนพิการ
ใช้บริการซึ่งเป็นคณะกรรมการที่ทำการตัดสินใจเกี่ยวกับนโยบายและปัญหาทางวิชาการ ทั้งนี้ก็เพื่อ
จะรับประกันว่าโครงการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพ ตอบสนองความต้องการของภาคเศรษฐกิจ
ต่าง ๆ

34. ในกรณีที่เป็นไปได้และเหมาะสม นายจ้างและตัวแทนของคนงานในกิจการควรจะมี
กับผู้เชี่ยวชาญที่เหมาะสมในการพิจารณาเส้นทางในการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพและจัดสรรงาน
เสียใหม่สำหรับคนพิการที่จ้างทำงานโดยกิจการนั้น และเส้นทางในการให้งานแก่คนพิการคนอื่น ๆ

35. ในกรณีที่เป็นไปได้และเหมาะสม ควรจะส่งเสริมให้กิจการต่าง ๆ จัดตั้งหรือดำรงรักษา
บริการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพของพวกเขาเองไว้ รวมความไปถึงการจ้างที่ไม่มีการแข่งขันในแบบ
ต่าง ๆ ด้วย ทั้งนี้โดยร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับบริการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพที่ตั้งอยู่ในชุมชนและ
แห่งอื่น ๆ

36. ในกรณีที่เป็นไปได้และเหมาะสม องค์การของนายจ้างควรจะดำเนินมาตรการเป็นขั้นตอน
ในอันที่จะ :

- (ก) แนะนำสมาชิกของตนเกี่ยวกับบริการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพซึ่งอาจจัดให้มีขึ้น
สำหรับคนพิการ
- (ข) ร่วมมือกับองค์การหรือสถาบันซึ่งส่งเสริมการรวมคนพิการกลับเข้ามาอยู่ในชีวิตการ
ทำงานอย่างจริงจัง อย่างเช่น โดยให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเงื่อนไขในการทำงานและ
ข้อกำหนดของตำแหน่งงาน ซึ่งคนพิการจะต้องปฏิบัติตาม
- (ค) แนะนำสมาชิกของตนเกี่ยวกับปรับปรุงที่อาจทำได้กับหน้าที่หรือข้อกำหนดสำคัญ ๆ ของ
ตำแหน่งงานเพื่อเป็นการช่วยเหลือคนพิการ
- (ง) แนะนำสมาชิกของตนให้พิจารณาผลกระทบอาจเกิดจากการจัดระบบใหม่ให้กับวิธี
การผลิต ทั้งนี้มิให้คนพิการถูกเบียดออกไปจากงานโดยไม่ตั้งใจ

37. ในกรณีที่เป็นไปได้และเหมาะสม องค์การของคนงานควรจะดำเนินมาตรการเป็นขั้นตอนใน
อันที่จะ :

- (ก) ส่งเสริมให้คนงานพิการมีส่วนร่วมในการหารือต่าง ๆ ในระดับภายในแผนกและใน
คณะกรรมการคนงานหรือองค์กรอื่นใดที่เป็นตัวแทนของคนงาน
- (ข) เสนอข้อเสนอแนะสำหรับการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพและการปกป้องคนงานซึ่ง
กลายเป็นคนพิการเพราะความเจ็บป่วยหรืออุบัติเหตุ ไม่ว่าจะเกี่ยวกับงานหรือไม่ก็ตาม
และดำเนินการเพื่อให้ข้อเสนอแนะเช่นนั้นบรรจุอยู่ในข้อตกลงส่วนรวม ระเบียบข้อบังคับ

และเอกสารการตัดสินใจของอนุญาโตตุลาการและเอกสารที่เหมาะสมอื่น ๆ

- (ค) ให้คำแนะนำเกี่ยวกับข้อตกลงภายในแผนกที่มีผลกระทบต่อคนงานพิการ รวมทั้งการปรับปรุงงาน การจัดตั้งงานพิเศษ การฝึกอบรมและการจ้างงานชั้นทดสอบและการกำหนดมาตรฐานงาน
- (ง) หยิบยกปัญหาของการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพและการจ้างคนพิการขึ้นมากล่าวในที่ประชุมของสหภาพคนงาน และแจ้งต่อสมาชิกสหภาพทราบโดยทางหนังสือ และการสัมมนาให้ทราบถึงปัญหานั้น ๆ และสู่ทางสำหรับการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพและการจ้างคนพิการ

7. การมีส่วนร่วมช่วยของคนพิการและองค์การของพวกเขาในการพัฒนาบริการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพ

38. นอกเหนือไปจากการที่คนพิการ ตัวแทน และองค์การของพวกเขามีส่วนร่วมในกิจกรรมฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพตามที่อ้างอิงถึงในข้อ 15, 17, 30, 32 และ 33 ของข้อเสนอแนะฉบับนี้แล้ว มาตรการที่จะทำให้คนพิการและองค์การของพวกเขา เข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องในบริการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพควรจะได้แก่ :

- (ก) ส่งเสริมให้คนพิการและองค์การของพวกเขาเข้าร่วมในการพัฒนากิจกรรมของชุมชนที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพของคนพิการ เพื่อส่งเสริมพวกเขาให้ทำงาน ทำและเข้าหรือกลับเข้าร่วมอยู่ในสังคม
- (ข) การสนับสนุนที่เหมาะสมของรัฐบาลในการที่จะส่งเสริมการพัฒนาองค์การของคนพิการและเพื่อคนพิการขึ้นมา และการมีส่วนร่วมของพวกเขาในบริการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพและการจัดหางาน รวมไปถึงการสนับสนุนการจัดโครงการฝึกอบรมในด้าน การช่วยเหลือตนเองสำหรับคนพิการด้วย
- (ค) การสนับสนุนที่เหมาะสมของรัฐบาลต่อองค์การเหล่านี้ เพื่อให้ดำเนินโครงการการศึกษา ประชาบาล ซึ่งสร้างภาพพจน์ความสามารถของคนพิการในทางที่ดี

8. การฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพตามแผนการประกันสังคม

39. ในการประยุกต์ใช้บทบัญญัติแห่งข้อเสนอแนะฉบับนี้ ประเทศสมาชิกควรจะยึดถือ บทบัญญัติของมาตรา 35 แห่งอนุสัญญาว่าด้วยการประกันสังคม (มาตรฐานขั้นต่ำสุด) ฉบับ ค.ศ. 1952, มาตรา 26 แห่งอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิประโยชน์จากการได้รับความเสียหายเกี่ยวกับการงาน ฉบับ ค.ศ. 1964 และมาตรา 13 แห่งอนุสัญญาว่าด้วยทุพพลภาพ ชราภาพ และสิทธิประโยชน์

ของญาติผู้คงมีชีวิตอยู่ฉบับ ค.ศ. 1967 เป็นแนวทางด้วย ทั้งนี้ในขอบเขตที่ตนมิได้ถูกผูกมัดโดย ข้อผูกมัดที่เกิดขึ้นจากการให้สัตยาบันต่อเอกสารเหล่านี้

40. ในกรณีใดก็ตามที่เป็นไปได้และเหมาะสม แผนการประกันสังคมควรจะทำให้มีหรือสนับสนุน การจัดทำ การพัฒนาและการใช้เงินช่วยเหลือแก่โครงการฝึกอบรม จัดหางานและจ้างเข้าทำงาน (รวมไปถึงการจ้างแบบไม่มีการแข่งขันด้วย) และบริการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพสำหรับคนพิการ อันรวมความไปถึงการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพด้วย

41. แผนการเหล่านี้ควรจะทำให้มีรางวัลกำลังใจแก่คนพิการ เพื่อจะได้แสวงหางานทำด้วยอีกทั้ง มาตรการเพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่การเปลี่ยนแปลงเป็นชั้น ๆ เข้าไปอยู่ในตลาดแรงงาน เปิดเผยด้วย

9. การประสานงาน

42. ควรจะดำเนินมาตรการในอันที่จะรับประกันว่า มีการประสานนโยบายและโครงการเกี่ยวกับการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพ ให้สอดคล้องกับนโยบายและโครงการพัฒนาสังคมและ เศรษฐกิจ (รวมความไปถึงการวิจัยทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีขั้นก้าวหน้าด้วย) ที่มีผลกระทบต่อ การบริการแรงงาน นโยบายและการส่งเสริมการจ้างทั่วไป การฝึกอบรมอาชีพ การช่วยให้ เข้าไปรวมอยู่ในสังคม การประกันสังคม สหกรณ์ การพัฒนาชนบท อุตสาหกรรมขนาดย่อมและ งานฝีมือ สวัสดิการและพลาณามัยในขณะทำงานการปรับปรุงวิธีการทำงานและการจัดระบบงาน ให้เหมาะสมกับความต้องการของบุคคลและการปรับปรุงสภาพของการทำงานให้ดีขึ้น